

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613206358
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8613206358.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava IČO: 36 854 140, právne zastúpený: HMG & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava IČO: 35 885 459, proti žalovanej: A. E., H.. XX.XX.XXXX, C. E. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 13 416,24 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1 950,- Eur zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4 463,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 4 463,12 Eur od 17.09.2013 do zaplatenia, a to do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 33,46 %, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou pôvodne doručenou Okresnému súdu Svidník (ďalej len „okresný súd 1“) 10.10.2013 sa žalobca domáhal, aby bola žalovanej uložená povinnosť z titulu nesplatenia jej poskytnutého úveru zaplatiť mu sumu 13 416,24 Eur, ktorá suma mala pozostávať z istiny v sume 8 823,56 Eur, z riadneho úroku v sume 3 336,85 Eur, z úroku z omeškania v sume 1339,44 Eur a z poplatkov v sume 16,39 Eur. Súčasne sa domáhal aj zaplatenia riadneho úroku vo výške 16,90 % z istiny 8 823,56 Eur od 05.10.2013 do zaplatenia, zaplatenia úroku z omeškania vo výške 8,50% ročne z istiny 8 823,56 Eur od 05.10.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 1 355,89 Eur (t.j. suma pozostávajúca z úrokov z úveru a z poplatkov) od 05.10.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel 22.09.2010 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 003848906R (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej úver (v odôvodnení žaloby nešpecifikovaný sumou, pozn.), pričom finančné prostriedky z úveru mali byť úročené pevnou úrokovou sadzbou vo výške 16,90 % s tým, že žalovaná sa zaviazala, že v prípade omeškania so splátkami tohto úveru bude platiť úrok z omeškania vo výške, ktorý bol dohodnutý v tejto úverovej zmluve. Keďže žalovaná poskytnutý úver nespĺcala a bola v omeškaní so zaplatením dvoch alebo viacerých splátok, žalobca listom označeným ako „Oznámenie o zosplatení úveru“ vyhlásil svoju pohľadávku voči žalovanej za splatnú ku dňu 25.05.2012.

3. K žalobe boli priložené: „Zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere“ z 22.09.2010; výpis z účtu žalovanej a list žalobcu adresovaný žalovanej označený ako „Oznámenie o zosplatnení úveru“ z 28.05.2012.

4. Podaním doručeným okresnému súdu 1 dňa 11.11.2013 žalobca upravil svoj žalobný petít z dôvodu, že pri písaní žalobného návrhu malo dôjsť k chybe v písaní, keďže v tomto pôvodnom návrhu bolo uvedené, že žalovaná dlžná suma bola vyčíslená ku dňu 04.10.2013, pričom správne malo byť uvedené, že bola vyčíslená k 16.09.2013, takže v tomto zmysle žalobca upravil žalobný petít v označení dátumu, od ktorého požaduje úroky a úroky z omeškania, t.j. od dátumu 17.09.2013 do zaplatenia.

5. Na výzvu okresného súdu 1, podaním mu doručeným 22.11.2013 Mesto Svidník oznámilo, že žalovaná má miesto pobytu v obvode Okresného súdu Bardejov, takže z uvedeného dôvodu bola vec 13.01.2014 postúpená na ďalšie konanie Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“), ako súdu miestne a vecne príslušnému.

6. Žaloba spolu s prílohami bola na vyjadrenie doručená žalovanej do vlastných rúk 10.03.2014, pričom žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním doručeným okresnému súdu 01.04.2014 s tým, že namietala, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, konkrétne poukázala na neprijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy, takisto neprijateľnosť dohody o riešení sporu medzi žalovanou a žalobcom rozhodcovským súdom na základe rozhodcovskej doložky, o ktorej žalovaná tvrdí, že o nej nebola upovedomená a nikto s ňou nerokoval o tejto rozhodcovskej doložke a napokon, ako na neprijateľnú zmluvnú podmienku poukázala aj na dojednanie v úverovej zmluve o tom, že za poskytnutie úveru mala zaplatiť poplatok v sume 199,16 Eur.

7. Podaním doručeným okresnému súdu 01.07.2015 sa žalobca vyjadril k stanovisku žalovanej, pričom v súvislosti s jej vyjadrením o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, konkrétne dojednania zabezpečenia úveru zrážkami zo mzdy sa žalobca vyjadril v tom zmysle, že nepovažuje túto námietku za relevantnú, pretože úvaha o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky by prichádzala do úvahy iba v tom prípade, ak by žalobca skutočne pristúpil k výkonu tejto dohody o zrážkach zo mzdy, čo sa v danom prípade nestalo. Podľa žalobcu navyše toto dojednanie v úverovej zmluve dáva žalobcovi iba právo nie povinnosť v prípade, že by si žalovaná ako dlžníka neplnila svoje záväzky z úverovej zmluvy, predložiť túto dohodu o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi dlžníka na jej výkon, k čomu však v danom prípade nedošlo. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhuje k tejto námietke žalovanej neprihliadať. V súvislosti s námietkou žalovanej o neprijateľnosti dojednania o poplatku za poskytnutie úveru žalobca poukázal na znenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ku dňu podpisu úverovej zmluvy, z ktorého má vyplávať, že podstatnou náležitosťou v úverovej zmluve je aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a „iných poplatkov“ a takisto poukazoval na písmeno n), podľa ktorého podstatnou náležitosťou úverovej zmluvy je aj uvedenie prípadných poplatkov za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania. Žalobca v tej spojitosti vyvodil, že ani samotný zákon o spotrebiteľských úveroch ku dňu podpisu úverovej zmluvy nevyklučoval, aby veriteľ mohol žiadať od dlžníka (žalovaná) aj poplatok za poskytnutie úveru, naopak, táto možnosť bola poskytnutá v § 9 ods. 2 písm. n) tohto zákona. Ďalej žalobca poukazuje na to, že voči žalovanej si uplatňuje iba tie poplatky, ktoré boli riadne dojednané v úverovej zmluve a ktorú zmluvu žalovaná pri slobodnej vôli sama podpísala a s ňou súhlasila. Žalobca uviedol, že poplatok za spracovanie úveru je typickým prvkom úverových zmlúv aj v iných bankových inštitúciách, na ktorý má banka (žalobca) nárok z toho dôvodu, že poskytnutie úveru klientovi je vždy spojené s vynaložením určitých nákladov. S námietkou žalovanej o neprijateľnosti dojednania rozhodcovskej doložky žalobca poukazuje opätovne na to, že by bolo možné uvažovať o neprijateľnosti tohto dojednania iba v prípade, ak by žalobca pristúpil k realizácii tejto rozhodcovskej doložky. Poukázal na to, že žalobu podal nie na rozhodcovský súd, ale vec sa prejednáva všeobecným súdom, je teda zrejmé, že túto rozhodcovskú doložku nerealizoval. Keďže samotný žalobca upustil od aplikácie rozhodcovskej doložky, je aj posudzovanie všeobecným súdom jej neprijateľnosti podľa neho nedôvodné a nepodstatné. Z uvedených dôvodov mal žalobca za to, že vyjadrenie žalovanej je nedôvodné a k prejednávanej veci právne irelevantné, pretože žiadnym spôsobom nerozporuje žalovaný nárok. Okrem uvedeného žalobca konkretizoval, že žalované poplatky v sume 16,39 Eur pozostávajú z poplatku za správu úveru v sume 1,99 Eur, z poplatku za poistenie smrti a invalidity v sume 8,33 Eur, z poplatku za poistenie práceneschopnosti v sume 4,08 Eur a z poplatku za správu úveru v sume 1,99 Eur. K tomuto podaniu žalobcu bol pripojený prehľad stavu úverového účtu žalovanej.

8. Podaním doručeným okresnému súdu 16.10.2017 žalobca upravil žalobný petit a súčasne zobral žalobu čiastočne späť a to pokiaľ ide o nárok na zaplatenie 1 450,- Eur, ktorú sumu žalovaná žalobcovi podaní žaloby zaplatila a v tejto časti pohľadávky žiadal konanie zastaviť. Súčasne uviedol, že v dôsledku chyby v písaní v pôvodnej žalobe bola výška istiny nesprávne vyčíslená na sumu 8.823,56 Eur, pričom reálne je táto suma vo výške 8 723,56 Eur. V nadväznosti na uvedené žalobca upravil žalobný petit a to tak, že žiada zaplatiť 13 416,24 Eur, ktorá suma mala pozostávať z istiny v sume 8 723,56 Eur, z ktorej žiada priznať riadny úrok vo výške 16,90 % od 17.09.2013 do zaplatenia, ďalej s domáha zaplatenia cit.: „...riadneho úroku vo výške 16,90 % z istiny 8 623,56 Eur od 27.09.2013 do 21.10.2013“ a následne riadneho úroku vo výške 16,90 % z každej žalobcom v podaní rozpísanej splátky osve. K vyjadreniu žalobca pripojil list označený ako „Posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky“ z 01.02.2012 adresovaný žalovanej; obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery účinné od 15.12.2010; všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.06.2010 a taktiež priložil výpisy z úverového účtu žalovanej.

9. Na pojednávaní konanom 23.01.2018 zástupkyňa žalovanej (mama žalovanej, pozn.) v neprítomnosti žalobcu, ktorý sa na pojednávaní nezúčastnil, uviedla, že žalovaná vykonáva úhrady v prospech úverového účtu a to po 20,- Eur mesačne s tým, že žalovaná rokovala so žalobcom za účelom dohody o splátkovom kalendári, s tým, že žalobca podmienil prístupenie k tomuto rokovaniu úhradou počiatkovej sumy 3 000,- Eur.

10. Podaním z 29.01.2018 žalobca v nadväznosti na čiastočné späťvzatie žaloby podaním doručeným okresnému súdu 16.10.2017 upravil svoj žalobný petit tak, že žiada zaplatenie istiny v sume 11 966,24 Eur (t.j. pôvodná suma 13 416,24 - 1 450).

11. Na pojednávaní konanom 19.04.2018 zástupkyňa žalovanej uviedla, že žalovaná naďalej spláca úver po 20,- Eur mesačne s tým, že bankou (žalobcom) navrhované splácanie dlžnej sumy po 1 000,- Eur mesačne je pre žalovanú neprijateľné.

12. Podaním doručeným okresnému súdu 26.04.2018 žalobca zobral žalobu čiastočne späť a to pokiaľ ide o nárok na zaplatenie 20,- Eur, ktorú sumu žalovaná žalobcovi počas konania zaplatila a v tejto časti pohľadávky žiadal konanie zastaviť, pričom v súvislosti s tým, konkretizoval, že žiada zaplatiť 11 946,24 Eur (t.j. pôvodná suma 13 416,24 - 1 450 - 20).

13. Podaním doručeným okresnému súdu 19.12.2018 žalobca zobral opäť žalobu čiastočne späť a to pokiaľ ide o nárok na zaplatenie 140,- Eur, ktorú sumu žalovaná žalobcovi počas konania zaplatila v štyroch splátkach (2x po 20,- Eur a 2x po 50,- Eur) a v tejto časti pohľadávky žiadal konanie zastaviť, pričom v súvislosti s tým, konkretizoval, že žiada zaplatiť 11 806,24 Eur (t.j. pôvodná suma 13 416,24 - 1 450 - 20 - 140).

14. Na pojednávaní konanom 02.08.2019 zástupkyňa žalovanej uviedla, že žalovaná má záujem splatiť svoj dlh voči žalobcovi s tým, že sa ohľadom toho chcela so žalobcom dohodnúť, avšak ten jej nevyšiel v ústrety. V súvislosti so štyrmi čiastočnými späťvzatiami žaloby žalobcom v priebehu celého konania vo veci (doručené 16.10.2017 - späťvzatie v časti 1 450,- Eur; doručené 26.04.2018 - späťvzatie v časti 20,- Eur; doručené 19.12.2018 - späťvzatie v časti 140,- Eur a doručené 02.08.2019 - späťvzatie v časti 340,- Eur), ohľadne ktorých žalobca žiadal konanie zastaviť, zástupkyňa žalovanej vyjadrila súhlas s čiastočným zastavením konania v rozsahu týchto čiastočných späťvzatí žaloby.

15. Podaním doručeným okresnému súdu v deň pojednávania 02.08.2019 žalobca zobral opäť žalobu čiastočne späť a to pokiaľ ide o nárok na zaplatenie 340,- Eur, ktorú sumu žalovaná žalobcovi počas konania od posledného späťvzatia opäť zaplatila v siedmych splátkach (6x po 50,- Eur a 1x po 40,- Eur) a v tejto časti pohľadávky žiadal žalobca konanie zastaviť. Súčasne na výzvu okresného súdu žalobca predložil výpisy z účtu žalovanej o ňou realizovaných platbách v prospech úveru od začiatku jeho čerpania.

16. Okresný súd vykonal dokazovanie: písomnými a ústnymi vyjadreniami sporových strán resp. ich zástupcov a nimi priloženými listinnými dôkazmi, tak ako sú uvedené vyššie v tomto rozhodnutí a zistil tento skutkový stav.

17. Zo „Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere“ z 22.09.2010 (ďalej len „úverovú zmluva“) vyplýva, že na jej základe sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver v sume 10 000,- Eur, ktoré finančné prostriedky boli žalovanej 22.09.2010 prevedené bezhotovostným prevodom na jej účet, ktorý deň bol dňom čerpania tohto úveru žalovanou. V zmysle tejto úverovej zmluvy sa úver mal úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 16,90%, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) bola 13,58 % a RPMN daného úveru bola 22,51% s tým, že celkovú sumu, ktorú mala žalovaná ako dlžníčka za úver zaplatiť predstavovala suma 15 963,13 Eur. Žalovaná sa v úverovej zmluve zaviazala splácať úver v 60. mesačných anuitných splátkach, vždy k 25. dňu v mesiaci, pričom výška prvej a predposlednej splátky mala byť 248,33 Eur a posledná anuitná splátka mala byť vypočítaná žalobcom na základe priebehu splácania úveru žalovanou s tým, že prvá splátka mala byť splatná 25.10.2010 a posledná splátka mala byť splatná 25.09.2015. Jednalo sa o bezúčelový úver, pričom na zabezpečenie úveru bola v úverovej zmluve dojednaná medzi žalobcom a žalovanou dohoda o zrážkach zo mzdy. Súčasne sa zmluvné strany dojednali, že v prípade omeškania žalovanej so splácaním splátok úveru, bude žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne z dlžnej sumy. Súčasťou úverovej zmluvy bolo uzavretie poisťnej zmluvy pre prípad poisťnej udalosti, konkrétne pre prípad smrti, invalidity a pracovnej neschopnosti a tým, že poistenou bola žalovaná, pričom celkový poplatok za poistenie úveru bol 12,41 Eur.

18. Z výpisu z bežného účtu žalovanej vypláva, že 22.09.2010 bola bezhotovostným prevodom v jeho prospech poukázaná zo strany žalobcu suma 10 000,- Eur, označená poznámkou cit.: „čerpaní úveru“.

19. Listom označeným ako „Oznámenie o zosplatnení úveru“ z 28.05.2012 žalobca oznamuje žalovanej, že napriek jeho opakovaným výzvam je v omeškaní so splatením úveru, vyplývajúcim z úverovej zmluvy, takže vzhľadom na to žalobca pristúpil k zosplatneniu celej svojej pohľadávky voči žalovanej ku dňu 25.05.2012. Súčasne žalobca týmto vyzval žalovanú, aby najneskôr do 08.06.2012 zaplatila svoju dlžnú pohľadávku vo výške 10 616,80 Eur s tým, že ak tak neurobí, bude sa žalobca svojich nárokov domáhať súdnou cestou. Z priloženej doručky vyplýva, že tento list bol uložený na pošte, pričom na doručke nie je uvedený dátum doručenia.

20. Z listu označeného ako „Posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky“ z 01.02.2012, ktorý žalobca adresoval žalovanej vyplýva, že ju ním žalobca upozorňuje na jej omeškanie s tým, že dlh predstavuje sumu 2 149,72 Eur, o úhradu ktorého žiada žalobca žalovanú s upozornením, že v prípade, ak k úhrade dlžnej sumy nedôjde, žalobca pristúpi k predčasnému zosplatneniu svojej pohľadávky a uplatní svoju pohľadávku súdnou cestou. Z predloženej doručky je zrejmé, že list si žalovaná prevzala 07.02.2012.

21. Z výpisov z účtu žalovanej o ňou realizovaných platbách v prospech úveru a to za obdobie od jeho čerpania, ktoré boli na výzvu súdu predložené žalobcom 02.08.2019 vyplýva, že žalovaná v prospech úveru od jeho čerpania do podania žaloby (10.10.2013) zaplatila celkovo sumu 3 387,72 Eur (vo výpisoch z účtu sú platby označené kódom platby 8246, pozn.).

22. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“

23. Podľa § 145 ods. 2 CSP „Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.“

24. Podľa § 146 ods. 1 CSP „Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.“

25. Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 1 950,- Eur v priebehu konania späť a to podaniami doručenými okresnému súdu 16.10.2017, 26.04.2018, 19.12.2018 a 02.08.2019, okresný súd postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP, so súhlasom žalovanej konanie v tejto časti zastavil, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

26. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

28. Podľa § 502 ods. 1 ObZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.“

29. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

30. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

31. Podľa § 53 ods. 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.“

32. Podľa § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“

33. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,“

34. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

35. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“

36. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

37. Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne

škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.“

38. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.“

39. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

40. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

41. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.“

42. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

43. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom nimi uzavretej úverovej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet jeho podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý úver za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru a to zákona o spotrebiteľských úveroch.

44. Žalobca so žalovanou uzavreli úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej v súlade s cit. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Keďže zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

45. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná

profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovanej) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

46. Vykonaním uvedeného prieskumu dotknutej úverovej zmluvy okresný súd vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

47. Okresný súd v prvom rade konštatuje, že v úverovej zmluve absentuje jej podstatná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, v súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN. Uvedená požiadavka je podľa okresného súdu nie len zákonná, ale aj plne opodstatnená predovšetkým vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o parameter, ktorý vypovedá o reálnej cene spotrebiteľského úveru a je pre spotrebiteľa kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií, takže je to pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože zahŕňa v sebe všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ (žalovaná) zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom, takže na jeho základe sa spotrebiteľ rozhoduje či úverovú zmluvu uzavrie alebo neuzavrie. Podľa okresného súdu preskúmaná úverová zmluva síce obsahuje údaj o RPMN, avšak neobsahuje jej výpočet, v dôsledku čoho treba úver podľa cit. § 11 ods. 1 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov (m. m. KS v Prešove sp. zn. 25Co/80/2018 z 18. 12. 2018).

48. V súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou RPMN, okresnému súdu nedá nepodotknúť, že v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, je síce v tejto zmluve uvedený údaj o priemernej hodnote RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platný ku dňu podpisu tejto zmluvy a to konkrétnou hodnotou 13,58 %, avšak z dotknutej úverovej zmluvy súčasne vyplýva, že RPMN pre daný úver poskytnutý žalovanej bola stanovená až na hodnotu 22,51 %. Inými slovami, reálna RPMN resp. reálne náklady, ktoré bola žalovaná povinná za jej poskytnutý úver zaplatiť boli vyššie ako priemerné náklady (priemerná RPMN), za ktoré banky štandardne poskytovali úvery v rozhodnom čase uzavretia dotknutej úverovej zmluvy. Podľa okresného súdu jej takýto postup banky neprípustný, pretože údaj o priemernej hodnote RPMN nie je v úverových zmluvách iba formálnym resp. samoúčelným údajom, pretože má pre spotrebiteľa cennú výpovednú hodnotu v podobe informácie akú najvyššiu prípustnú mieru nákladov za jemu poskytnutý úver v bankách môže očakávať (Ministerstvo financií SR zverejnilo po prvýkrát priemernú hodnotu RPMN dňa 29.04.2008), ktorý údaj by nemal byť v jednotlivom prípade bezdôvodne prekročený. Ak by tomu tak nebolo zákonodarca by v zmysle cit. § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch nevyžadoval ako podstatnú náležitosť úverových zmlúv údaj o priemernej hodnote RPMN.

49. Podľa okresného súdu v preskúmanej úverovej zmluve absentuje aj ďalšia zákonná náležitosť vyžadovaná cit. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to uvedenie doby trvania úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, ktorú náležitosť si nemožno zamieňať s údajom o dátume konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to už aj z dôvodu, že ak by zákonodarca mal v úmysle stotožniť tieto dva pojmy, neuvádzal by ich v zákonomnom znení osve, ako aj z dôvodu, že neuvedením tejto skutočnosti sa úverová zmluva stáva pre spotrebiteľa málo transparentná a výpovedná, keďže spotrebiteľ tak by mal mať poskytnuté prehľadné informácie o úvere bez potreby použitia kalkulačky (t.j. napr. bez toho aby bol nútený odpočítavať si od konečného dátumu splatnosti počiatočný dátum splatnosti a pod., pozn.), pričom treba mať stále na zreteli, že žalobca (dodávateľ) poskytuje úverové služby neurčitému počtu klientov na rôznej úrovni vyspelosti, pričom aj spotrebiteľ s priemernými schopnosťami by mal mať reálnu predstavu o dobe, počas ktorej bude zaťažený bremenom splácania svojho finančného záväzku pochádzajúceho z úverového vzťahu.

50. Ďalej podľa okresného súdu úverová zmluva neobsahuje uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to, v akom poradí a sume sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

tak ako to vyžaduje cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej úverovej zmluve je uvedená len výška celkovej mesačnej splátky, z ktorej však nevyplýva, koľko z tejto splátky bude započítaných na splátku úveru, koľko na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Zo zmluvy má byť zrejmé okrem iného výška splátky istiny, výška splátky úrokov a výška splátky poplatkov, pričom uvedená skutočnosť má byť v zmysle návestia cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezprostredne súčasťou a náležitosťou úverovej zmluvy a nie Obchodných podmienok alebo amortizačnej tabuľky. V tejto súvislosti okresný súd nad rámec podotýka, že časť obsahu zmluvy síce možno určiť aj odkazom na Obchodné podmienky, avšak nemalo by sa to týkať podstatných náležitostí zmluvy, ale len dojednaní technického a vysvetľujúceho charakteru. Okrem toho okresný súd tiež podotýka, že určitosti a zrozumiteľnosti úverovej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu nesvedčí ani rozsiahlosť a neprehľadnosť textu Obchodných podmienok napísaná drobným písmom so súčasným zakomponovaním viacerých podstatných zmluvných náležitostí zmluvy o úvere na ich viacerých miestach. Pokiaľ ide o uvedenú náležitosť úverovej zmluvy okresný súd v tomto podoporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20 Co/50/2015 z 31.03.2016, ako aj na jeho najnovšiu judikatúru sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018, v ktorých sa Krajský súd v Prešove vysporiadal aj s otázkou nepriameho účinku smernice.

51. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2 Co 82/2018 z 12.12.2018 taktiež uviedol cit.: „Primárnemu účelu právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. písm. k) predmetného zákona však zodpovedá len taký výklad, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva uvádzajúca uvedenie celkovej výšky mesačnej splátky, neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky, čo je napriek odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa.

Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica Rady 93/13/EHS zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice do Zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“.

V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematickeho vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridržiaval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je neprípustný. V neposlednom rade je potrebné si uvedomiť, že Súdny dvor Európskej únie vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor Európskej únie aj vo veci C-42/15 poskytol výlučne výklad Smernice a v žiadnom prípade sa nemohol a ani sa nevyjadroval k výkladu Zákona o spotrebiteľských úveroch.“

52. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k jednoznačnému záveru, že dotknutá úverová zmluva neobsahuje náležitosti ustanovené v cit. § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá skutočnosť má v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v tejto časti (žalovaných úrokov a poplatkov, pozn.) žalobu zamietol.

53. Okresný súd poukazuje aj na ďalší nedostatok úverovej zmluvy spôsobujúci jej zmätočnosť a nejasnosť, čo je nevyhnutné najmä vzhľadom na to, že toto dojednanie nemožno považovať za individuálne dojednané, keďže úverová zmluva bola vopred predtlačená bez možnosti vpisovania nových údajov, takže žalovaná (spotrebiteľ) nemala možnosť toto dojednanie ani osobitne vyjednať ani ovplyvniť jeho znenie, pričom na uvedenom nič nezmení ani skutočnosť, že toto zmluvné dojednanie je súčasťou úverovej zmluvy. Jedná sa o dojednanie poplatku za poskytnutie úveru v sume 199,16 Eur, o ktorú sumu bola ponížená celková suma poskytnutého úveru a ktorý bol splatný cit. „... v deň podpisu Zmluvy...“ Podľa okresného súdu, tak už v základnej náležitosti úverovej zmluvy a to v uvedení výšky sumy poskytnutého plnenia (sumy úveru) je úverová zmluva zavádzajúca, vyvolávajúca dojem, že dlžníkovi (žalovanej a spol.) bude poskytnutá tam uvedená suma, čo možno tiež považovať za klamanie spotrebiteľa a nekalú praktiku. Dojednanie poplatku za poskytnutie úveru pritom nemožno považovať za hlavný predmet plnenia. Jedná sa iba o podmienené plnenie, resp. o plnenie ktorým žalobca podmienil hlavný predmet plnenia, t.j. žalobca vo vopred pripravenom formulárovom type zmluvy zaplatením tohto poplatku podmienil poskytnutie úveru spotrebiteľovi, ktoré dojednanie nielenže spotrebiteľ nemohol ovplyvniť ak mal záujem o úver, ale takéto dojednanie možno v súlade s cit. § 53 ods. 4 písm. a) a ods. 5 OZ považovať za neprijateľnú podmienku a teda za neplatné dojednanie, ktoré vzhľadom na formulárový typ úverovej zmluvy nebolo individuálne so žalovanou dojednané a žalovaná nemala možnosť s nutnosťou tohto plnenia sa oboznámiť pred uzavretím úverovej zmluvy, resp. žalobca v zmysle § 53 ods. 2 a 3 OZ nepreukázal opak. Okrem toho toto plnenie (zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru) bolo splatné vopred už dňom podpisu úverovej zmluvy, v ktorom dôsledku bola žalovaná takýmto postupom žalobcu v podstate zbavená slobodného rozhodnutia ako naloží so všetkými finančnými prostriedkami, ktoré jej boli v rámci úveru poskytnuté a ktoré bola zaviazaná spolu s odplatom za ich poskytnutie vrátiť a to v rozsahu sumy predmetného poplatku, ktorú musela takto nútene (podmienené) zaplatiť žalobcovi.

54. Pokiaľ ide o ďalšiu obrannú argumentáciu žalovanej ohľadom dojednania dohody o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie úveru a dojednania rozhodcovskej doložky, okresný súd má za to, obdobne ako to uviedol aj žalobca, že konštatovanie o ich neprijateľnosti by prichádzalo do úvahy, ak by žalobca bez ďalšieho pristúpil k ich výkonu, t.j. ak by jednako bez iniciovania súdneho sporu v rámci ktorého bude vydaný exekučný titul a v rámci ktorého ma žalovaná možnosť brániť svoje práva pristúpil k realizácii dohody o zrážkach zo mzdy žalovanej alebo keby žalobca v zmysle rozhodcovskej doložky podal žalobu na rozhodcovský súd, čo sa však v tomto prípade nestalo, keďže vec prejednáva a rozhoduje všeobecný súd.

55. Vzhľadom na uvedené dôvody má okresný súd za to, že úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je riadne platne uzatvorenou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. OZ v spojení s cit. § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nezistil, žeby zmluva mala nedostatky [§ 37 ods. 1, § 39 resp. § 39a OZ (nesplňajúce kritéria úžery - úrok vo výške 11,9 % p.a. ročne)] spôsobujúce jej absolútnu neplatnosť, pričom zistené nedostatky v jej náležitostiach sú nedostatkami, ktoré sankcionuje zákonodarca lex specialis ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, a to jej bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Okresný súd však pri rozhodnutí zohľadnil neplatnosť dojednania o poplatku za poskytnutie úveru v zmysle cit. § 53 ods. 4 písm. a) a ods. 5 OZ.

56. Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, okresný súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 4 463,12 Eur. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 10 000,- Eur, pričom do dňa podania žaloby žalovaná z úveru uhradila 3 387,72 Eur a v priebehu konania uhradila 1 950,- Eur, v ktorej časti z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby okresný súd konanie zastavil a ktoré sumy úhrad okresný súd odpočítal od žalovanej poskytnutej čiastky úveru a napokon okresný súd od sumy úveru odpočítal aj sumu poplatku za poskytnutie úveru vo výške 199,16 Eur, keďže jeho dojednanie je neplatným dojednaním a žalovaná ho v zmysle úverovej zmluvy musela zaplatiť, takže rozdiel predstavuje sumu 4 463,12 Eur (10 000 - 3 387,72 - 1 950 - 199,16).

57. Podľa prvej vety § 517 ods. 1 OZ „Dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

58. Podľa § 517 ods. 2 OZ „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

59. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka: „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

60. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaná sa so splnením svojho záväzku dostala do omeškania, preto jej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Okresný súd preto priznal žalobcovi v súlade s aktuálnymi sadzbami zákonných úrokov z omeškania pre občianskoprávne (spotrebiteľské) vzťahy ku dňu omeškania (17.09.2013) žalovanej, úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 4 463,12 Eur (keďže úver bol už žalobkyňou zosplatnený, pozn.) počnúc od 17.09.2013 (t.j. v zmysle žalobného návrhu deň vyčíslenia dlžnej sumy žalobcom) do zaplattenia.

61. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP „Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

62. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplatteniu okresný súd týmto rozsudkom žalovanú zaviazal, okresný súd z dôvodu poskytnúť žalovanej časový priestor na zabezpečenie si finančných prostriedkov, jej uložil povinnosť plniť v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaná v konaní nepožiadala o poskytnutie jej možnosti splácať dlžnú sumu voči žalobcovi v splátkach.

63. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

64. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

65. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

66. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplattenia sumy 13 416,24 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplattenie 4 463,12 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 33,27% a neúspech v rozsahu 66,73%. V zmysle § 255 ods. 2 CSP pomerne úspešnejšia žalovaná má voči žalobcovi nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 33,46% (66,73% - 33,27%), ktorú náhradu jej okresný súd voči žalobcovi priznal s tým, že o výške náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolaie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolaie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolaie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolaie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolaie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolaie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolaie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolaie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.